

Eftertanker og overvejelser ved aflysningen af

Cykelglæde – Indvielse af Københavns Nye Grønne Cykelgade 25. juni 2022 Planlægning og udvikling af byen sammen med borgerne – men hvordan?

Kommunen er myndigheden, borgerne er dem der skal leve med resultatet af myndighedens beslutninger om byens indretning. Et hierarki af beslutningsplatforme angiver rammen for den by vi har i dag. Med kommuneplan og beredskabsplanen som det øverste niveau, der skal vedtages mindst en gang i valgperioden.

Byen er organisatorisk indrettet i lokaludvalg og miljøpunkter. Ved en række kommunale beslutninger skal der gennemføres høringer. Men som vi kender de ugentlige byggemøder ved større projekter, hvor der gøres status over den operative processuelle udvikling i projektet, således eksisterer der **ikke** et tilsvarende "byggemøde", når kommunen gennemfører sine projekter i borgernes nærområder - med deltagelse af borgerne og af deres lokale organiseringer.

Ved "participatory budgeting" indrømmes borgerne en platform for et lærings- og handlerum mere eller mindre uafhængigt af de rammer, som myndighederne efter regulerede beslutningsprocesser har fastlagt.

København Kommune har med et nyt bystyre fra 1. januar 2022 mulighed for at videreudvikle samarbejdskulturen og normer for samarbejdet mellem myndigheden og dens administration og så den lokale befolkning, som bliver berørt ved ændringer i f.eks. trafikale forhold eller etablering af natur, træer og beplantninger i nærområdet.

Cyklismen i byen har i høj grad været båret frem af ønsker fra borgerne og interesseinstitutioner, som myndighederne i stadig stigende grad nu også lytter og indretter sig efter. Det samme gælder byens grønne udvikling. Begge dele gælder Københavns Nye Grønne Cykelgade – Vendersgade.

Men gives der også mulighed for at myndigheden og dens administration lytter til og samarbejder med lokalbefolkningen i de berørte områder, når et lokalområde renoveres på eksempelvis trafik- og beplantningsområdet? Eller gælder det for myndigheden fortsat om, med en besluttet plan for et lokalområde, at få implementeret planen "top-down" fra punkt A til punkt B, uden at borgerne bliver involveret i processen – og i nye, bæredygtige former for fremadrettet drift og fornyelse?

Det spørgsmål er relevant at give fokus, ikke mindst ved indledningen til UNESCO-året for København, hvor byen profilerer sig i forhold til omverdenen med sloganet "Copenhagen in common".

Fortællingen om planlægningen og etableringen af den grønne cykelvej gennem Vendersgade kan blive en nyttig og lærerig case, hvor en mere detaljeret beskrivelse af forløbet i projektet kan kortlægge dilemmaet i formuleringen "Copenhagen in common", afsluttende med forslag til hvorledes eksemplariske, inspirerende og samskabte forløb i fremtiden kan tage sig ud.

Åbningen burde være fejret, cykelglæden og stoltheden fået frit løb, men aflysningen kan og skal give mulighed for en evaluering: hvordan kan vi gøre det endnu bedre næste gang.